

Vay Ki Ey

Eyvah ki katreler bir betona düřtü
Bir kapılı sürgünün sesindeki titreşim
Yerde birikmiř damlaya halka halka bölüřtü
Kalın enseli bakış
Bir tebessümdü herkeste
Kim sevgilisi varsa hep onun fıkrasına gülüştü.

Geceleri kime ađlar birer birer dađlar
Bir kedyken kafeste kabuslara ışınlar
Kalpağındaki duman bütün başları bağlar
Bir kebab diliminde bitmez ařklara düřtü

Dostlar ya bir un-kapanında buluřtu ya bir rahme büzüřtü
Cesaret elini tutmaktı düşerken dostun,
Kurtun ağzına bırakmak mı boynunu evladın
Sadakatle örülen bere ihaneti görmüřtü.

Umut veren bir cümle arıyor insan hep, sevdiđinden,
Sevdiđinden mi arıyor bunu yoksa kurtulmak için mi derinden,
Nefes alırken parçalanan buz kırıkları donuk bir umut gölünden savrulan
Rüzgarı okşarken saçımı, kan mideme, kana üşüştü.

Vay Ki Ey,
Çocuklarımızı aynı bahçede oynatmaktı dünyaya dair en hırslı sevdamız,
Bir heybeden paylaşılan iki kulaklıktı ortağımız,
Meselesi içinde řu çatısı kurulmamış davamız,
Bir imtihandı bitti, nefisler azgınca vuruştu
Katre, denizin içinde buz parçacıklı yangına ulaştı
Sayıklarken bizimle beraber mevzi başında anne duaları
Bir konvoy bekleyiři, telsiz yürekli telařtı,
Her parçamız kendi çemberinde bir buz
Her yerimizden birbirimizle vurulmuřuz.

Ařık Kabaki söylemiř sözü
Ensesiz pamuk çözmüř söküřü,
Kuyudan çıkmak isterken Yusuf, bir donuk memlekete,
Rüyaları kabusa, dostları taşa dönüştü.

Serdar Gülsoy